

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Politične igrače.

Iz Istre.

Nam Istranom vidijo se dogodjaji v dobi Taaffejevega ministerstva politične igrače. Ministerstvo ima neki program in ga je tudi razglasilo. Sam ministerski predsednik razvijal ga je v državnem zboru. Naslanja se na cesarjevo željo: mir hočem imeti mej svojimi narodi! Da, to je načelo, vredno vladarja, ki zapoveduje velikej, mnogonarodnej državi. Njegov prvi, najvišji uradnik zavezal se je pred njim in pred svetom izvrševati cesarjevo voljo. — Taaffejevo ministerstvo ni več mlado. Nahaja se že v dobi, v kateri mora tudi dete zapustiti svoje igrališče in se početi baviti z resnejšimi stvarmi.

Da bi bil grof Taaffe hotel mahoma odpraviti vse ukoreninjene, zastarele krivice posamičnih narodov, zadel bi bil gotovo na upor, kateremu ne bi bil kos. A polagoma pripravljati pot reformam, izvirajočim iz njegovega programa, to mu je imela biti zadača. Je li tako delal? Ako je kje — v Istri ne! Ne samo, da je v Istri ostalo vse pri starem tako glede uradov in šol in sploh uprave, neznosno stanje poostruje se dan za dnevom pro-

gresivno. To se je pokazalo pri zadnjih deželno-zborskih in pri letošnjih volitvah v državni zbor. Da ni prišlo do žalostnih prizorov, do krvavih tepežev, zasluga je slovanskih rodoljubov. Bila bi to jako lepa ilustracija mirjenja narodov pod pritiskom strankarskih c. kr. uradnikov Taaffejeve dobe. Politična igrača!

Da bi mogli opaziti samo najmanjšo pripravo za zboljšanje krivičnih naših razmer! Ali zaman preiskujemo vladne čine v Taaffejevi dobi. Pač pa nam štrle nasproti dejanja, ki jasno pričajo, da so se vršila v korist stranki, ki je nam in državni vladi nasprotna. Tako se razumeva pomirjevanje narodov v Istri.

Glavno vprašanje je, kakor povsod, tudi v Istri osobno. Pričetkom Taaffejeve dobe, ko se je vse navduševalo zanj, imeli smo najbolje nade. Ko so slovanski poslanci odločno obsodili zlo gospodarstvo v Primorji, veselili smo se bližnje premembe v Tržaški namestniški hiši. A varali smo se grozno. Baron Pretis ostal je, pravijo, da podprt z močnim plečem kraškega mogotca (katerega zvezda zdaj že blede). Pravijo tako, ker si nerazumljivih odnošajev ne vedó razlagati, ker ne vedo za drug pravi vzrok, o katerem ne moremo tu razpravljati. I to je politična igrača. Karakteristično pa je, da nekateri mislijo, da more namestnika vzdržati proti načelom ministerstva in proti volji naroda — vaški župan! Baron Pretis, mož, ki ni nikdar tajil in ne bode, da se nikakor ne strinja s sedanjo vlado, mož ki je znan nasprotnik Slovanov, trdno sedi na obali Adrije. Njemu smo izročeni, on nas vlada po svojih načelih, ki so utrjena po mnogoletnem delovanju, on ima značaj, svoje prepričanje katerega mu ne bode predružil nikdar ni grof Taaffe ni kdo drugi. Po njegovih načelih ravna se ves vladni aparat in zato nas še vedno osrečujejo Eluscheji in Gummeri in Jettmari in Sforze itd. — Kakor se sploh zovejo ti Pretisovi pomagači. — Ni li to politična igrača?

Važno vprašanje je svobodna volitev. Tu bi morala imeti vlada poleg tega, da je svečano izjavila, ne umešavati se v volitve, tudi ozir na glavno točko svojega programa, pomirjenje narodov, in na svojo in državno korist. Ali evo vam zopet politične igrače! Kako se je postopalo v Primorji, v delokrogu barona Pretisa, pri ravno dovršenih volit-

vah? Z Goriškega res ni bilo glasa, da bi se bila vlada protivila kandidaturi dr. Tonklja. Grozdje bilo je kisko. Zato pa je v goriškem veleposestvu vspešno delovala. V Trstu reklo se je celo, da je vladi ljubo, ako pride Nabergoj zopet v zbor. I to je politična igrača. Mi smo prepričani, da je ta priljubljeni, popularni mož voljen po želji národa in da se bar. Pretis ni nikdar zanj navduševal, toliko manj za načela, katera Nabergoj zastopa. Je li v Istri bil kak kandidat vladi po volji? Da, troje Coroninijevcev: Defranceschi, dr. Vidulich in dr. Millevoi. Znano je, da je dr. Vitezić zelo priljubljen istrskim Slovincem in Hrvatom. Znano je, da ga Dunajska vlada ne gleda s posebno milostnim očesom. Znano je nadalje, da je bar. Pretis igral glavno ulogo pri Vitezićevi modri poli. Kake so bile priprave za državno-zborske volitve v iztočnej Istri, je tudi še vsakemu v spominu in ne manj, da si je okr. glavar Jettmar, Pretisov ljubljeneec, stekel posebnih zaslug (!) pri uduševanju Kastavskih nemirov. A Vitezić je vendar sijajno prodril — bilo je grozdje tudi tu prekisko. Ne tako v zapadnej Istri, kjer je, kakor je „Sl. Narod“ že dovolj obširno razložil, propal naš kandidat vsled nezakonitostij, vsled pritiska c. kr. vladnih organov. V mestih in trgih, kjer je dosegel dr. Mandič častno manjšino, pa se je proglasilo, da je nasprotni kandidat, dež. glavar dr. Vidulich, vladi všeč! Se ve, za to, da bode v drž. zboru, kakor do zdaj, nasprotoval jej! Zopet politična igrača.

Za politično igračo zmatramo tudi prizadevanje ustvarjati nekake srednje ali vladne stranke v deželah, kjer so potrebne toliko, kakor vozu peto kolo. Kaj treba vladne stranke Kranjske, kjer je itak vse vladno, samo, da vlada pokaže dobro voljo, zadovoljiti opravičenim zahtevam. Zakaj se ne bi raje poskusilo s tako stranko v Istri, kjer je potreba istinita, silna, kjer tako postopanje zahteva državni interes? In kje bi bilo laglje ustvariti tako stranko — malo sicer po številu, a odločno — nego baš v Istri? V zadnjih člankih dokazali smo že, da velika slovanska večina Istre nikdar do večine v deželni zboru priti ne more. Dobro pa je znano, da je italijanska večina popolnem brezozirna. To se ne strinja s Taaffejevim programom. Kaj tedaj storiti? Vlada naj upelje v

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Jednointrideseto poglavje.

Nekateri neusečni nasledki potovanja v Ameriko.

(Dalje.)

In da ste to dosegli, morali ste beračiti in roke stegovati.

Da, rekel je smehljaje, požreti sem moral že marsiktero ponižanje. Kraljice na desnici, kraljice na levici, ministre in hišnike, vse sem že prosil, vsem sem se že lizal; in dosegel sem svoj namen — in to je bistvena stvar. Ne gledajte me tako debelo, doktor; storil sem jaz, kar stori vsak in vi bodele storili kot jaz. Zarad tega pa nesem manjši domoljub in zmeraj pri nasprotni stranki; vrstim se kot vsa Francija k levi sredini in, mej nama naj ostane, ponosen sem na to. Kadar pa gre za bodočnost in dobro mojih otrok, spravim v žep svoje misli, ki mi nič ne hasnijo.

Da posežete dan prevrata zopet po nje, kaj ne! rekel sem mu polsmešno.

Nedvomno, odvrnil mi je prijateljski. Človek služi jedni vladi, a ne žrtvuje se ne za njo. Velika prednost državne uprave je tudi, da jej prevrati zmeraj koristijo. Načelnik odpade, mladi ljudje se pa dalje pomikajo; vsakih petnajst let je taka odločilna doba; srečen, kdor lahko priliko porabi ter dobro številko potegne.

Res pravi modrijan ste, gospod Rose.

Ne priprosto razumen, pameten mož, odvrnil mi je z ošabno skromnostjo. Glejte le na primer mojega Alfreda. Vse šole je z odliko izvršil; pri veliki izkušnji dobil je prvo darilo za francoski govor. Ko bi ga bil poslušal, postal bil bi odvetnik: res lepo poprišče, a dolgo, težavno, polno dela, katero za sedaj nikamer ne pelje. Nasproti pa mladič s svojo duhovitostjo, s svojo olikanostjo in vljudnostjo mora biti le dvakrat ali trikrat srečen, da postane v desetih letih podprefekt, v petnajstih prefekt in morebiti tudi senator.

Oh, moj Bog! vzkliknil sem, ali slišite ropot na ulici?

Rose je tekkel k oknu.

Nič ni, rekel je, padel je le neki konj in mož prek njegove glave.

Izgubljen sem: to me bode zopet petsto dolarjev stalo.

Kaj pa vam je, gospodine? vprašal je lekar, ki se mojega strahu ni mogel pojasniti. Da si neznanec na ulici zlomi vrat, to se pripeti pač vsak dan, kaj vam to mari? To so nesreče, za katere nikdo ne odgovarja.

To se tiče vsaj vaše državne uprave, rekel sem mu, ko sem se zopet zavedel in pomislil, da nesem več v Ameriki.

Državna uprava ni nikdar odgovorna, odvrnil je Rose z radostnim glasom. Uprava za nas skrbi, za naše denarje in za našo nevarnost.

Tu mora vendar biti nadzornik.

Nedvomno, odvrnil je; a nadzornik zavis od namestnika, namestnik pa od vlade, katera zopet le od Boga in od sebe same zavis. Že ranjki oče mi je rekel, da so tri slučajne nezgode, katerih nikdo ne odškoduje: razbitje ladije, požar in dejanje vladarjevo. Dandanes so zoper razbitje ladije in zoper požar vsaj zavarovalnice, zoper dejanje vladarjevo

Istri svobodno volitev in stavimo, kar se hoče, da Slovani dobimo v drž. zbor dva poslanca iz kmet-
skih občin in deželni zbor 12 poslancev iz kmet-
skih občin in 2 iz mest in trgov. Zahtevamo mar preveč
ako hočemo svobodno voliti? Ne treba nam vladne
podpore, nego svobodno volitev vodijo naj nepri-
stranski uradniki. Pri vsej materialni moči,
katero naši Karnjeli brezvestno in v protislovju s
kazenskimi zakoni uporabljajo, borili se bomo ju-
naški in zmagali, ako se svobodno voli.

Pogledimo razmero strank v deželnem zboru
za ta slučaj: 16 Italijanov, 14 Slovanov. Vladne
stranke tedaj ne bi bilo treba iskati v voljenih po-
slancih: neovirano bi zastopali Italijani v večjem
broji svojo manjšino, a Slovani v manjšem svojo
večino. Srednja stranka bili bi 3 biskupi, kar se z
njih poklicem tudi strinja. Mi si vsaj mislimo, da
se v takem položaju i biskupi ne bi smeli odgo-
vati posredovalnemu delovanju v korist dežele. Gre-
šili bi proti svojim svetim dolžnostim. — Ali tudi
v slučajih, da bi se biskupi sodelovanju odtegovali,
kakor se zdaj, bilo bi vladi najlaglje posredovati.
Treba jej pridobiti iz ital. večine samo dva glasa
in srednja ali vladna stranka bila bi ustvarjena,
kajti ta 2 glasa odločevala bi vedno. Bilo bi nam-
reč v zboru 14 Slovanov, 14 Italijanov in 2 po-
slanca vladi na razpolaganje. Razmera ostala bi
vedno ista, naj pripada predsednik (dež. glavar ali
njegov namestnik, ki ne glasuje), jednej ali drugej
stranki — srednja stranka bi odločevala.

Se ve da Slovani tudi tako ne bi zadobili
onega, kar jim pripada. Ali vsekako bili bi zado-
voljniji z manjim zlom. Bolje bilo bi za nas, biti
zavisni od pravične vlade, nego trpeti i giniti
pod nasiljem brezozirne nasprotne večine, ki se
brati s poulično druhaljo, da mirne Slované zasra-
muje in napada. Tako bi se ublažile razmere,
prouzročene po krivičnem deželnem in volilnem redu,
po dosedanjem pritisku ital. manjšine in c. k. vlade.
To je jedina mogoča pot, pomiriti narodnosti v Istri.
Približevali bi se zdaj zlatim načelom: vsakemu
svoje in nobenega ne pritiskati na steno. Bil bi to
prvi korak k izvedenju Taaffejevega programa, s
časom zavladal bi mir in okoristila bi so dežela iz
poštenega prizadevanja. A Irredenti strta bila bi
glava v Istri.

Tu ne bi bila, a na Kranjskem je in je sred-
nja stranka — politična igrača!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. junija.

Desnica bode v prihodnjem **državnem**
zboru razdeljena zopet v štiri klube, kakor je
bila do sedaj. Jugoslovanski klub se ne bode osno-
val, ker slovenski in dalmatinski poslanci iz raznih
uzrokov ne bodo izstopili iz Hohenwartovega kluba.
Lichtensteinovi pristaši bodo pa ohranili svoj klub.
Poudarjalo se je, da bi bilo dobro, da se Lichten-
steinov in Hohenwartov klub zopet združita, a po-
slanci Lichtensteinovega kluba si ne upajo pristo-
piti v Hohenwartov klub. Bojé se svojih volilcev.
Pri letošnjih volitvah so tudi nemški konse-
vativni volilci pokazali, da imajo svojo voljo in si ne dajo
vedno od vodij zapovedovati. Volili so n. pr. Zallin-
gerja, če tudi ga ni konservativni volilni odbor pri-

poročal. Agitovanje nemških nacionalcev razširilo
je tudi svoj upliv v konservativne dežele. Na Solno-
gradskem pa še Lienbacher širi centralistične ideje.
Zategadelj se Lichtensteinovi bojé, da bi jim vo-
lilci ne štelí za izneverjenje nemškemu narodu, ko
bi pristopili klubu, v katerem je večina Nenemcev,
namreč Slovencev, Dalmatincev in Rumunov. Iz tega
se tudi razvidi, da Lichtensteinov klub za desnico
ne bode zanesljiv, ampak bode omahoval mej cen-
tralističnimi in avtonomističnimi načeli in tako ovi-
ral uspešno delovanje državnega zbora. — Letos
so v raznih krajih državni uradniki preveč mešali
se v volitve. Več demokratičnih poslancev misli, da
tako umešavanje državnih uradnikov v volitve na-
sprotuje državljskim in ustavnim svoboščinam in
bodo zato to stvar spravili v državnem zboru v raz-
govor in stavili primerne predloge.

Brodsko trgovska zbornica je letos tudi volila
liberalca Kallira v državni zbor. Da to ne ugaja
Poljakom, si lahko mislimo. **Gališki** deželni zbor
je že večkrat sklenil resolucijo, da se ta trgovska
zbornica preseli v Tarnopol, tam bi namreč dobila
bolj poljski značaj. Sedaj bodo pa Poljaki še bolj
silili na to.

Poljaki že nekaj časa sem črnijo **rusinska**
prevajatelja državnega zakonika, da se ne poslužu-
jeta rusinskega, ampak ruskega jezika. Ministerstvo
zahteva od prelagateljev, da se opravičita. Povpra-
šali bodo tudi nekatere jezikoslovce, da se izjavijo,
je li jezik, katerega se poslužujeta, rusinski ali ruski.

Ogerski minister notranjih zadev poslal je
vsem občinskim predstojništvom okrožnico, v katerej
svari inženjerje, delavce in rokodelce pred izseljeva-
njem na Grško, ker tam manjka dela in je plača
tako slaba, da jedva zadostuje za hrano. Izseljenci
potem navadno nadlegujejo avstro-ogerske konzule,
da jim dadó podporo, da se morejo vrniti domov.

Finančna sekcija **bosenske** deželne vlade
končala je budgetna posvetovanja. Deželni proračun
je jako ugoden in kaže celo nekaj preostanka. —
V petek odpotuje minister Kallay iz Serajevega. —
Deželna vlada bosenska je precej poostрила določbo
zaradi potnih listov. Bošnjaki in Hercegovinci, ka-
teri hočejo potovati v inozemstvo, morajo si pre-
skrbeti potni list za inozemstvo. Kdor bi se ne
držal te določbe, bode policijsko kaznovan. Za po-
tovanje v avstro-ogerske dežele pa ta določba nema
veljave. Vsak inozemec, ki pride v Bosno ali Her-
cegovino, mora se izkazati z rednim potnim listom
svoje domače oblasti, katera mora biti ogledan od
tamošnjega konzulata. Ta določba pa tudi ne velja
za avstro-ogerske državljane. Vsak inozemec, ki
pride v Bosno ali Hercegovino, mora prej politič-
nej oblasti pokazati potni list, objaviti smoter svo-
jega potovanja in kako dolgo misli ostati v deželi.
Ako hoče inozemec v kakem kraju, kjer je sedež
političnega oblastva, ostati čez štiriindvajset ur,
mora pri oblastvu deponovati potni list. Kadar od-
potuje dalje, se mu zopet izroči potni list. Inozemci,
ki bi ne imeli potnega lista, se bodo kaznovali z
visoko denarno kaznijo ali z zaporom, potem pa iz-
tirali iz dežele. Tudi sicer se bodo smeli inozemci
izgnati, če se bode domnevalo, da so nevarni jav-
nemu redu in miru. Te stroge določbe neki neso
brez vsega političnega pomena. Vsakdo pa tudi lahko
previdi iz tega, da v Bosni in Hercegovini ni vse
tako, kakor bi moralo biti, če misli deželna vlada,
da je treba red in mir varovati s tako strogimi na-
redbami, katere bi celo utegnile škodovati trgovini.

Vnanje države.

Za celo **Italijo** imajo pomen volitve v Rim-
ski mestni zbor, da celo v drugih državah obračajo
na nje nekaj pozornosti. Pri letošnjih dopolnilnih
volitvah izvoljenih je 21 liberalcev in 3 klerikalci.
Udeležitev bila je jako živahna. Skoro vsi volilci
prišli so na volišče.

Sedaj ne vem, kako bolezen so jim vcepili, sedaj
časopisi molče kot ribe v vodi. Obsegajo le nazna-
nila. Ali naj še vsako leto plačujem petdeset fran-
kov, da mi v hišo pošiljajo imenik vseh malovre-
dnih prodajalnic, čegar prednosti se po pet vrsta
neprestano hvalisajo? Ko bi bil jaz vlada, zapove-
dal bi vsem časopisom resnico govoriti: vrhu tega
mi pa zadostuje uradno glasilo (moniteur) in celo
to je odveč.

In vi ste liberalci?

Svobodomiselnik in svobodni zidar do smrti,
rekel je, vzdignivši roko s čudnoliko resnostjo. Že
štirideset let sem se moja politična vera ni le
za pičico premenila. Živela naš neumerjoči pre-
vrat in naše cesarstvo, ki sta slavna načela od leta
89. nesla celo do Moskve! Pogin plemenitnikom in
izselnikom! Pogin zavitarjem, ki jedini so vso našo
nesrečo prouzročili! Jaz nesem sovražnik veri, kajti
ljudstvu je neobhodno potrebna, a zahtevam pa do-
moljubno in dobromislečo duhovščino. Jaz črtim ne-
zvesti Albion ter preklinjam rusko samosilje. Jaz
želim, da bi Francozje osvobodili vse zatirance: Po-
ljake, Ogre, Valahe, Srbe, Grke, Maronite, Itali-
jane in zamorce. Vrhu tega pa ljubim mir, znanosti
in umetnosti in nikdar se ne more dovolj storiti za

Listi vedno bolj ugibljejo, kdo bode naslednik
Manteufflov. Imenujejo se razne osebe, mej njimi
tudi princ Nikolaj Nassauski. Ta princ je neki jako
nadarjen, in **nemški** cesar ga jako čišla. L. 1866
je princ Nikolaj po izidu vojne, ki je bila za Na-
savske nesrečna, vodil pogajanja s Prusijo. On je
morganatično oženjen z duhovito grofinjo Merenberg-
sko, hčerjo ruskega pesnika Puškina. Drugi pa mi-
slijo, da bode bivši pruski minister notranjih zadev
Eulenberg imenovan namestnikom za Alzacijo in
Loreno.

Minister vnanjih zadev predložil je franco-
skeje zbornici mirovno pogodbo, katero sta sklenila
Kitaj in Francija. Ta pogodba definitivno pri-
znava pravice Francije na Anam. Anam bode z dru-
gimi državami le po posredovanju Francije občeval.
Francija zavezala se je, da pomiri Tonking, Kitaj
jej bode olajševal to nalogo. Kitaj bode priznal po-
godbo, katere bosta sklenila Anam in Francija. Fran-
coskej trgovini bodo Kitajci odprli še nekatere kraje,
ki se bodo pa pozneje določili. Francosko-kitajski
komisarji, kateri se bodo imenovali v treh mesecih,
bodo uredili trgovino mej tema državama. Za blago,
ki se bode prevažalo mej Tonkingom in pokrajina-
nama Yunnan in Quang-Si, se bode znižala carina, ta
carina pa ne bode veljala za promet mej Tonkin-
gom in Kantonom. Trgovina z opijumom se bode
uredila s posebnimi določbami. Da pospeši trgovino,
bode Francija gradila železnice in ceste v Tonkingu.
Ko bi Kitaj začel graditi železnice, bode se oziral
na francosko industrijo. Francozi izpraznijo Formozo
in Pescotore čez jeden mesec, ko bode podpisana
mirovna pogodba.

Dopisi.

Iz Trsta 22. junija. [Izviren dop.] (Ciko-
rijaško. — Čitalnica.) Še ne mirujejo razbur-
jeni duhovi pri zadnjih volitvah sramotno propale
cikorijske stranke. Glasila neodrešene stranke
iščejo v besednjakih blaženega jezika dan na dan
novih psov, da ž njimi mažejo papir, s katerimi
bi hoteli uničiti ali vsaj zmanjšati ugled in spošto-
vanje, katero uživajo vrli naši voditelji, njim na
čelu dični Nabergoj. Posebno glasilo „šior Poldota“
„Šalobarda“ pluje umazane pene iz svojega pokvar-
jenega želodca, na katerih penah se pozna srd v
prsi zadetega, besnečega zmaja. Res, da pobalinsko
sestavljene psovke proti častitim osebam nemajo
upliva, ker preočito kažejo le zadnje poskuse re-
šitve pred smrtjo, — a človeka vendar srd obhaja,
ko vidi, kakih nesramnih sredstev se poslužujejo
oni, ki hočejo jednemu glavnih mest avstrijskih de-
žel dati znak svoje stranke. Sredstva so istinito
nesramna, — a ne le na papirji je uporabljajo,
tudi v dejanji kažejo svojo zlobnost. Odkar je „šior
Poldo“ propal, je kruh, kateri pekó naše vrle Slo-
venke, umazan, slabo pečen, škodljiv, — da kot
„Šalobarda“ piše, je nekdo, ki je kos kruha, tako
zване „bige“ pojedel, celo umrl — Šalobardino
uredništvo in njena stranka si je naročila kruha iz
Pazina. Mleko naših okoličank — pravi prej ome-
njena — je z vodo in kozjim mlekom mešano, zato
je treba furlanskega; ravno tako je škodljiva ze-
lenjava, ki raste na slovanskih tleh, treba si jo je na-
ročiti iz Laške. Zakleli so se tudi, svojega umaza-
nega perila ne dajati več slovenskim pericam, mar-
več hočejo, da ga perejo v bližnjih Miljah, kjer je
bolj laško ljudstvo. „Šalobarda“ bode celo na svojo
roko pripravila perilni stroj. No, k temu bi jej go-
tovo častitali, ker celemu uredništvu pristaje bolje

naše narodno gledališče, za Comédie française,
kjer sem še Talmi v Sylli ploskal:

J'ai gouverné sans peur et j'abdique sans crainte.

Jaz sem za močno in domoljubno vlado, ki
sluša poštenjake ter jim klobase deli, odvetnike in
kričace pa utazi. Zahtevam toli močno vojsko, ki
se vsej Evropi lahko postavi, mornarico, ki lahko
Angliji kljubuje, zahtevam povsodi prekope, povsodi
železnice; zahtevam, da vlada vsakemu delavcu dela
in kruha preskrbi. Pri tem pa zahtevam mali dr-
žavni proračun in malo davkov. Nikakor nečem, da
bi se država mastila z znojem ubogega naroda. To
je moje veroizpovedanje; isto kakor vseh dobrih
državljanov.

In svoboda, vprašal sem ga, jaz je ne zasle-
dim v vašem načrtu.

Motite se, odvrnil mi je. Ali vam nesem re-
kel, da sem za močno vlado, za upravo, ki vsak
osebni upor pomandira? Ko hitro bode državna ob-
last, o svojih resničnih koristih razsvetljena, bode
nas silila, da bomo svobodni, imeli bomo tudi
svobodo ter jo vesoljnemu svetu razpečavali.

Kaj pa vam je svoboda? vprašal sem ga.

(Dalje prih.)

pa nam le ostaje, kar so že naši pradedje imeli:
le odpoved in zatajevanje samega sebe.

Na ta način, vzkliknil sem, ne ravna jo v...

Rose me je pogledal, grizel se v ustne ter
molčal.

Sicer pa, nadaljeval je lekar, bode te kmalu
rešeni tega ostudnega tlaka, nad katerim so vsi
kočijaži že deset let obupavali; bodoči mesec bode
vas razvlastili.

Kaj, jaz razvlasten?

Vi tega še ne veste? odvrnil je; zadeva se
že osem dnij obravnava.

Jaz se ustavim, pritožim se.

Pritožite se, zakaj? rekel je z očetovskim gla-
som. Dragi sosed, vi pač poznate basen o železnem
lonci in o prstenem. Ne držite se kisto, to je neko-
ristno včasih celo škodljivo; porazumite se z upravo;
ta vam bode primerno plačala vašo hišo; kaj ho-
čete več?

Iz svoje očetovske hiše se ne dam pregnati
časopisi so tu, napravil bodem ropot.

Časopisi, rekel je lekar. Jaz bi najrajše, da
bi vse zatrl. Zakaj so nam zadnjih deset let?
Prej, za prejšnje vlade, povedovali so vsaj mini-
strom svoje mnenje; to je nas vsaj kratkočasilo.

dostojanstvo perilecev, nego li, da zlorabijo žurnalistično ime. Neodrešeni junaki se že sedaj pripravljajo, da bodo mogli o svojem času „šturmat“ za domišljavo njih državo. Dan na dan koji teh pobalinov prevrne jerbas ali kaj jednacega kakej revnej slovenskej branjevki, potem pa se spusti v laški narodni tek. Kolovodja njih pa, dr. Ciatto, urednik „Šalobardin“, poskusil je zopet jedenkrat te dni, če bo mogel sabljo vihtiti, s tem, da je s palico zamahnil na velikem trgu o helem dnevu po sotrudniku patrijotičnega lista „Il Soldo“. Vendar ni se mu posrečilo in hvalo mora vedeti redarstvenim uradnikom, da so ga vzeli pod svoje varstvo, drugače bi jo bil drago skupil. — Še tisoč enakih dogodkov bi se moglo navesti, vendar bi bila prevelika čast onim pobalinom, ko bi se resni slovenski dnevnik preveč bavil z njih fakinskimi dejanji. Pustimo jih, naj se nadalje pripravljajo na njih sveti boj!

Naša „Slovanska čitalnica“ živi in vrlo napreduje. Pred malo časom imela je občni zbor, pri katerem so se popravila in pomnožila pravila. Namestnija jih je že potrdila. Pa tudi društveno življenje v tem narodnem shajališču je živahno. Posebno mi je omeniti koncerta, kateri je priredilo društvo 20. t. m. na lepem čitalničnem vrtu. Zbralo se je vse, ker je slovanskega odličnega, čestitega, imovitega in — lepega. Počastili so zabavo i razni dostojanstveniki s svojim pohodom. — Vojaška godba tridesetih mož s kapelnikom svirala je krasne slovanske komade, vmes pa so nas razveseljevali čili pevci čitalnice z izbornim petjem pod vodstvom vrlega pevovodje g. Bartelja. Posebno sta dopadali „Oblaček“ z milodonečim dvosplovom gg. Pelicona in Gergoleta in „Zrinsko Frankopanka“ katero slednjo je spremljala godba. Pesen ta iz Zajčeve opere „Zrinski“ je res krasna in utis, kojega napravi na slušalce, je mogočen. Morala bi se udomačiti pri vseh zborih naše domovine, in prepričan sem, da bi se priljubila, kot se je priljubil že narodni „Uboj“. — Po koncertu nastale so tri stranke, ktere so se vsaka po svoje lepo zabavale: Mlajši svet pričel je rajati, drugi so pri kozarci na vrtu poslušali vesele glasove ter se pomenkovali — a onim, ki neso hoteli še prostih src zgubljati v dvorani po nežnih deklicah krasno odičenej, — podali so se na keglišče in se tam zabavali.

Hvalo moramo izrekati neumornemu odboru, ki zna podajati tako izvrstne dušne hrane svojim članom, zato pa menim, da izrazim čute vsih udeležencev, ako mu zakličem krepek: Slava:

Kamenski.

Za „Narodni dom“!

V Ljubljani osnovalo je več rodoljubov „Krajcarsko podružnico Narodnega Doma“ z naslednjim poslovnim redom:

§ 1. Podružnica si prizadeva, pridobiti vsacega Slovenca za svojega člana.

§ 2. Vsak član plača na mesec 1 krajcar ali na leto 12 krajcarjev.

§ 3. Podružnica ima v vsaki fari svoje poverjenike, ki pobirajo krajcarske doneske in jih pošiljajo blagajniku „Narodnega Doma“, g. dr. Starétu v Ljubljani.

§ 4. Blagajnik vodi podružnice račune v posebni knjigi, ter jih objavlja v vseh slovenskih časopisih.

Rojaki! Pomen „Narodnega Doma“ Vam je znan. Narod slovenski si hoče zgraditi v beli Ljubljani ponosen hram, ki bode središče njegovemu javnemu življenju in dom narodne slovenske zavesti. Pokloniti ga hoče v last prvemu našemu literarnemu zavodu, „Matici Slovenski“. Njej bode „Narodni Dom“ donášal neposredne koristi; ona ga bode čuvala in hranila poznim rodom kot najlepši spomin slovenskega domoljuba!

Da se nam prej uresničijo te srčne nade, osnovali smo „Krajcarsko podružnico“. Skoraj nepoznate doneske bode pobirala od svojih udov, a vendar upa njen odbor, da nabere z malimi darovi izdatne svote.

Zrno do zrna pogača,
Kamen do kamna palača!

Ko bi žrtvoval vsak Slovenec na mesec le jeden krajcar, pomnožilo bi se v teku leta imetje „Narodnega Doma“ skoraj za dve sto tisoč goldinarjev! Tako ugodnega vspeha pač ne pričakujemo; velik del teh denarjev pa se vendar lahko nabere, ako nas bode te blagovoljno podpirali, mili rojaki.

Zato se danes obrača odbor na vse domoljube slovenske, vabeč jih, da postanejo udje in delavci „Krajcarske podružnice“. Posebno prosi rojake po deželi, naj podpirajo njegov namen. Pozivlja jih, da stopijo z odborom v ožjo zvezo in mu kot poverjeniki pomagajo nabirati doneske.

Oni rodoljubi, ki bi hoteli prevzeti poverjeništvu — lahek in neodgovoren posel — naj blagovolijo naznaniti svoja imena. Odbor se bode potem pismeno z njimi natančneje dogovoril.

Napis je:

Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“
(Dr. Jos. Stare) v Ljubljani.

Rojaki! Podpirajte nas v obili meri; narod slovenski se bode vedno hvaležno spominjal onih, ki so bili zvesti sini njegovi!

Odbor

Krajcarske podružnice „Narodnega Doma“.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 23. junija.

Predseduje župan g. Grasselli. Navzočnih 20 odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje župan odbornika Velkovrha in Žagarja.

V imenu personalnega in pravnega odseka poroča dr. Zarnik o izpustu praktikanta Viktorja pl. Schrey-a, ki je imenovan hranilničnim uradnikom in nasvetuje, da se mu dovoli izstop s 25. dnem junija. Dalje nasvetuje, da se izpraznjena služba praktikanta ne razpiše, ker se je itak že oglasilo pet prosilcev, in naj se ta služba jednemu izmed teh odda. Predloga se odobri.

Podžupan Vaso Petričič poroča o ponudbi Karola Sirnika, da bi mu mesto prodalo hišico št. 19 pred Prulami, za katero ponuja 600 gld. Magistrat zmatra to vsoto za prenizko, torej se ponudba Sirnikova po nasvetu finančnega odseka odbije.

Podžupan Vaso Petričič nadalje poroča v imenu finančnega odseka o skontrovanju vseh blagajnic in zaklad, katere upravlja mestna občina. Vršilo se je skontrovanje 9. t. m. in našlo vse popolnem v redu, kar zbor na znanje vzame.

Dr. Stare poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje, da se zaostala stanarina 94 gld. 41 kr. Josipu Germek-u, ki nema nič premoženja, odpiše. Obvelja.

V imenu stavbenega odseka poroča odbornik Potočnik o vspehu nove licitacije glede gradnje obrežnega zidu pod Hradekega mostom in nasvetuje:

1. Ponudba A. Dekleve in J. Kneza se ne vsprejme.

2. Tekom meseca septembra t. l. razpiše naj se gradnja obrežnega zidu vnovič s pogojem, da se ima izvršiti do konca avgusta 1886.

3. Mestni magistrat ima uporabljati potrebna sredstva, da se obrežje, če bi treba bilo, v tem stanju obdrži. Poročevalec naglašja, da se bodo pri novi dražbi dosegle gotovo boljše ponudbe, ker bodo mestni kamnoseki čez zimo časa imeli, da si potrebno kamenje preskrbe. Tudi ne gre letos zidati obrežja, ker se popravljajo temelji hiše štajerske eskomptne banke in ker se bode prezidala tudi hiša gg. Krisper in Urbanc.

Dr. Tavčar ugovarja odsekovic nasvetom in nasvetuje, naj se vsprejme ponudba A. Dekleve z 15% nadplačo in naj se mu obrok, do kdaj se ima delo izvršiti, podaljša do konca oktobra. Mestni odborniki Gogala, dr. vitez Bleiweis in Pakič podpirajo odsekov predloge. Pri glasovanju ostane predlog dr. Tavčar-ja v manjšini in se vsprejmo odsekovi predlogi.

Profesor Zupan poroča v imenu šolskega odseka o izvolitvi dveh članov v c. kr. mestni šolski svet in nasvetuje, naj bi se dosedanja člana dr. Tavčar in profesor Levec zopet izvolila, ter se njima s tem zahvala izrekla za njihino trudoljubivo delovanje v tej korporaciji.

Dr. Zarnik naglašja, da ima mestni šolski svet le z ljudskimi šolami posel, torej predlaga, naj bi se izvolila gospod učitelj Feliks Stegnar in dr. Tavčar, čemur mestni zbor pritrdi.

Mestni odbornik Valentinčič poroča v imenu odseka za olepšavo mesta in finančnega odseka o novi ulogi odbora jahaškega društva, glede prostora za sezidanje jahališča.

Jahaško društvo bi kupilo ves prostor, ki meri 7644 sežnjev za 3623 gld. 88 kr., pridržalo bi si pa le 400 □ sežnjev, ostali prostor okolu ja-

hališča podari mestu nazaj proti temu, da je slednje odveže uknjižbe na posestvo, da ima okrog jahališča vzdržavati park, sploh, da se ostali prostor proda brezpogojno. Poročevalec g. Valentinčič nasvetuje, da se ponudba jahaškega društva vsprejme.

Mestni odbornik Ludovik Ravnihar se protivi predlogu. Mestni zbor je, varovaje mestne koristi, hotel ustreči želji gospodov jahaškega društva. Moral je pa tudi z ozirom pa javni značaj poslopja, kar so prosilci sami naglašali, zahtevati, da so vsi napisi v slovenskem in nemškem jeziku, kar je tako naravna stvar, da se sama ob sebi razumeva. A vsa stvar je prišla v obravnavo nemškutarskim kolovodjam, ki so se precej protivili temu, kot sovražniki vsega slovanskega in napravili iz nedolžne stvari „Cause celebre“. Govornik je odločno proti temu, da bi mestni zbor pri storjenih sklepih v tej zadevi kaj izpremenil in nasvetuje, naj bi se to sporočilo jahaškemu društvu.

Dr. vitez Bleiweis podpira predlog Ludovika Ravnihar-ja. On bi najrajši, da bi se svet sploh ne prodal jahaškemu društvu, katero bode sozidalo v sredini kako kolibo, ki gotovo ne bode mestu v olepšavo. Rajši bi se svet prodal kranjski stavbeni družbi, katera bi na njem zidala lepe hiše ali vile in ga ravno tako drago plačala ko jahaško društvo. Zemlja, katera se hoče mestu podariti, ni nič vredna ker bodo štiri ceste peljale preko nje v jahališče.

Mestni odbornik Valentinčič zagovarja odsekov predloge. On misli, da se preuredba zadnjih sklepov ne zahteva zaradi slovenskih napisov, ker je njemu privatno načelnik jahaškega društva gosp. Emerich Mayer sam izjavil, da nema nič proti slovenskim napisom.

Pri glasovanju pa se vsprejme z veliko večino predlog g. Ludovika Ravnihar-ja in se potem seja sklene.

Domace stvari.

— (Pisateljsko podporno društvo) ima jutri ob 6 uri zvečer svoj redni občni zbor. Društvenike vabimo, da pridejo vsaj v tolikem številu, da bo mogel sklepati občni zbor. K sklepčnosti treba 15 društvenikov.

— (Na vseučilišču Dunajskem) izvoljen je na juridični fakulteti profesor cerkvenega prava dr. Josip vitez Čižman, rodom Kranjec, dekanom za prihodnje šolsko leto.

— (Gosp. Ivan Plantan), naš rojak, notarijatski kandidat na Dunaji, izvršil je te dni notarijatski izpit z izvrstnim vspehom. Ker se ta dolgo let v tujini živeč domoljub misli naseliti mej Slovenci, smemo biti veseli, da se vrača mej nas mož, ki je, akoravno mnogo časa mej Nemci živeč, ohranil si goreče domoljubje, tako da bode marsikateremu skrhanemu domoljubu, kakor se jih nekaj nahaja v dolenskej metropoli, ki je rojstno mesto g. Plantan, lahko služil v posnemovalen vzgled.

— (Deželni odbor v Gorici) imenoval je Al. Cotiča, ki je izvršil vino- in sadjarsko šolo v Klosterneuburgu z odličnim vspehom, pomočnim učiteljem na dež. kmetijski šoli, slov. oddelek.

— (O dolenski volitvi) piše se nam iz Rudolfovega: Neki Metličan, po imenu Crnič, diurnist v Metliki, je tukaj pravil, da Prosenek le gmotne koristi pri svoji agitaciji za Šukljeja išče, da je proti železnici, ker je cestni načelnik in kot tak si veliko „zasluži“ in da upa, da dobi po Šukljeju in Winklerji (kakor Šušteršič) c. k. pošto. Dalje je Crnič rekel, da on pozna pet Metličanov, ki so Šukljeja volili, ki pa nemajo nobene volilne pravice, ker neso Avstrijci, nego Hrvatje, Žumberčani, in da on sam, kot šesti izmed teh, tudi ni Avstrijec, pa da so mu dali volilno pravico, samo da je Šukljeja volil. Pred 3 leti je bilo 62 volilcev iz Metlike, in ko smo Proseneka vprašali, je li so vsi prišli, je odgovoril: vsi, še ženske. Od kod zdaj h kratu 134 upisanih volilcev?!

— („Politik“) ima v prilogi k št. 169 dopis iz Ljubljane o dolenski volitvi. Konec dopisa slovê: „Splošno se obžaluje, da posredovanje najizkušenejših pristašev, da celo, ekcelence grofa Hohenwarta ni mogla odvrniti barona Winklerja od nesrečne ideje: usiljevati dosedaj vedno jedinim slovenskim poslancem obče nepriljubljeno in malo zanesljivo osobo, ter se tako v deželi popolnem osamiti. Vsa tukaj izhajajoča politiška glasila, zastopajoča razna strankarska stališča: Slov. Narod“, „Slovenec“, „Novice“, „Slovan“ soglasno obsojajo politiko, katere sedaj vidni smoter je razcepljenje narodne stranke, soglasno pa tudi obsojajo zagriže-

nost, zlobnost in prepirljivost vladnega „Ljubljanskega lista“, kateri je deželna vlada lani ustanovila.“ — („Kres“ Sokolov) privabil je kakor druga leta, tudi letos jako veliko občinstva na gorenji Rožnik. Ko se je zažgal na njivi pod cerkvijo veliki kres, bilo je vse polno ljudij okolu cerkve, a dohajali so vedno še kar tolpoma. Saj je bil ponočni prizor pa tudi jako lep. Razen „Sokolovega kresa“ in lepih a prereditih raket, gorelo je vse polno kresov po gorah: Na Zaplati, pod Grebenom, na Vranšiči, na Šmarni gori, pri sv. Primoži, pri sv. Katarini, pri sv. Lovrenci na Dobrovi, na Krimu, na Kureščeku, na Golem, na Žalostni gori, na Golovci, na Gradu in na hribih za Savo itd., posebno veliko pa na barji Ljubljanskem. Občinstvo radovalo se je krasnega prizora in obilih kresov, ki so dokazovali, da se še držimo starodavnih običajev.

— (Šišenska Čitalnica) priredi s prijaznim sodelovanjem slavnih društev „Sokola“ in „Slavca“ v proslavo slovanskih blagovestnikov svetega Cirila in Metoda v dan 5. julija t. l. slavnost s cerkvenim opravilom v domači cerkvi zjutraj ob 9. uri in ljudsko veselico pri Koslerji, katerej bode obseg: slavnostna beseda, telovadba, streljanje za dobitke, plezanje na „mlaj“, tehtanje, razne igre za mladino, spuščanje velikega balona, razsvetljava, umeteljni ogenj in godba domačega pešpolka baron Kuhn. Podrobnosti sledi.

— (Vabilo.) Celjsko učiteljsko društvo bode v 2. dan julija ob 4. uri popoldne v Celji, v okoliškem šolskem poslopju, zborovalo. V obravnavnem sporedu je mej drugim „Razdelitev“ realne tvarine na posamična šolska leta v jedno-, dvo- do petrazrednih ljudskih šolah. Pričakuje se, da radi važnosti obravnav nobeden ud ne izostane. K prav živahnemu skupnemu delovanju vabi odbor.

— (Ustrelil) se je 22. t. m. ob 10. uri po noči pred Rozmanovo prodajalico v Šmarji kmetijski fant Jože Strus. Najprej ustrelil je trikrat v zrak, da bi ljudi strašil, četrtkrat pogнал si je kroglo v čelo in takoj se mrtev zgrudil. Jože Strus bil je znan razgrajač, pa je to storil menda v zblaznelosti.

— (Krajčeve „Narodne biblioteke“) izšel je 18. snopič. Vsebine: Spisi Andrejkovega Jožeta II. Matevž Klanđer. Spiritus Familiaris, Zgodovina motniškega polža. Gregelj Koščenina. Andrejkovega Jožeta spisi so že popolnem pošli, zato je bode marsikomu ugajalo, da si polni svojo knjižnico s Krajčevo „Narodno biblioteko“, katere posamičen snopič stoji le 15 kr.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih januar, februar in marec t. l. 11.670 novih zavarovanj za 13.278.993 gld. 96 kr. kapitala ter je za to prejela 362.393 gld. 70 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v teh treh mesecih 86.938 gld. 95 kr. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 1.780.311 gld. 64 kr. V posojilnicah bilo je v tem času naloženih 366.198 gold. 74 kr., na zemljišča posojenih pa 570.623 gld. 41 kr. Gasilne brizgalnice dobilo je šest občin. — Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin postajajo od dne do dne bolj priljubljena. Dokaz temu je, da štejejo do konca marca 1885 že 1236 členov, ki so skupno zavarovali 140.945 gld. 52 kr. pokojnin in zato obvezali se uplačati 502.416 gld. 13 kr. ulog. — Tudi zastopniški pokojninski fond se izdatno in hitro množi, kajti koncem marca t. l. imel je že 52.428 gld. 65 kr. premoženja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 24. junija. Prager Zeitung: Romarski vlak namenjen v 28. in 29. dan t. m. na Velegrad, kjer razsajajo kužne bolezni, iz zdravstvenih ozirov ustavljen.

Madrid 24. junija. Odposlanci Madridskih trgovcev zahtevali so od kralja, da uniči dekret, s katerim se je konstatovala kolera v Madridu, ker ta dekret dela škoda trgovskemu stanu. Kralj je odvrnil, da dekreta ne more razveljaviti, ker je žalibože res kolera v Madridu.

Častiti gospodje volilci Kranjskega, Loškega in Tržiškega volilnega okraja.

Dopisi, kateri so došli centralnemu volilnemu odboru v Ljubljani in tudi meni, spričujejo, da nameravajo častiti gospodje volilci tamošnjega volilnega okraja v slučaju druge volitve za državni zbor, mene za poslanca voliti.

Zaupanje, katero meni častiti gospodje volilci s tem dokazujejo, je meni v največjo čast, in jim zato izrekam svojo najpristršnejšo zahvalo. Ker se pa posel deželnega odbornika, ki mi ga je deželni zbor naklonil, nikakor ne more uspešno opravljati, ako se mora ob času državnega zbora skoro pol leta pretrgati, zato ne morem prevzeti kandidature za državnega poslanca, in to očitno izjavljam, da bi se pri volitvi glasovi ne cepili.

Zagotavljam pa častite gospode volilce, kateri so me počastili s svojim zaupanjem, da mi bode to ostalo vedno v hvaležnem spominu, in da bodem na svojem mestu delal z vso svojo močjo v korist naše drage domovine.

V Ljubljani, 24. junija 1885.

Oton Detela,

deželni poslanec in deželni odbornik.

Razne vesti.

* (Serajevo) Prvostolnica nove Avstrije v Bosni napreduje hitro in procvita očitno. Ljudski popis je dokončan. Serajevo broji sedaj 27.028 prebivalcev, mej temi 15.000 Mohamedancev.

* (Polž — sovražnik tičem pevcem.) Skoro imajo prav naši otroci, kadar se groze nad polžem: „Polž, polž, pokaži roge, če ne bom tebi in tvoji materi hišo ubil!“ Kdo bi si bil pa kdaj tudi mislil, da bomo počasnega polža še proglasili škodljivcem naših tičem pevcem. Zanikrež ni sicer uren, a potuhnen tihotapec, ki lazi in preži na tičja jajca. Prijatelj našim tičem piše o njem: Na drevesu zapazim ščinkovca, kateri se z živežem v kljunu zaletava vedno v jedni in isti kraj pod drevo, ne da bi mogel oddati nabrano hrano. Pohitim tjakaj v senco pod drevo, kar zagledam v travi tičeje gnezdo in v njem — čuje! — počasnega polža. Drzoviti nesramnež čepi in sedi v sredi gnezda ter mirno srka drobne jajčke. Od peterih jajec posrebal je hudobnež jedno že popolnem, drugo pa do polovice. Ne pomišljam si dolgo, ubijem hudodelca za kazen rekoč: glava za glavo, odstranim jajčne ostanke, položim očejena ostala tri jajca v gnezdo in odstopim malo na stran. Na svojo veliko radost se uverim, da je bilo moje delo materi ščinkovski prav po godu in lažje potem pri srei. Uboga tica valila je zopet dalje. K tej povesti pač treba dostavka: „Se non e vero, e ben trovato.“

Za vnanjo porabo. Proti protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francosko žganje“. Steklenica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 12 (11 4)

Zahvala.

Gospod A. Ditrih, tukajšnji trgovec, hišnik itd., daroval je za revno mladino tukajšnje šole 3 sklade papirja, 12 zvezkov svinčnikov, 2 zvezka držal in 2 škatlici peres; podpisano vodstvo se blagumu dobrotniku v svojem in v imenu obdarovancev najsrčneje zahvaljuje.

Vodstvo štiri razredne ljudske šole v Vipavi, dne 22. junija 1885.

Kasp. Gasperi,
šolski vodja.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

3. eks. držb. pos. Marke Plečnika iz Hotederšice, 22 gld., 18. julija na Vrhniki. 1. eks. držb. pos. Matije Gerbiča iz Ulaka, 1668 gld., 16. julija v Logateci. 3. eks. držb. pos. Janeza Kristanca iz Mož, 1093 gld., 14. julija iz Kranja. 1. eks. držb. pos. Simona Trevena iz Godoviča, 5180 gld., 13. julija v Idriji. 1. eks. držb. pos. Pavla Heršiča iz Martinovega potoka, 2800 gld., 18. julija v Logateci. 1. eks. držb. pos. Jerneja Srebrnaka iz Cerknice, 810 gld., 16. julija v Logateci. 1. eks. držb. pos. Franca Turka z Malega Brda, 850 gld. 40 kr., 8. avgusta v Senožečah. 1. eks. držb. pos. Janeza Dvornika iz Krške vasi, 23.645 gl., 15. julija na Krškem. 3. eks. držb. pos. Alojzija Arazem iz Velike Lašne, 610 gld., 27. junija v Kamniku.

Tuji:

23. junija.

Pri **Stonu**: Bastolz iz Milano. — Spitzen z Dunaja. — Bednarz in Hardek iz Trsta. — Supljina iz Istre. Slane iz Siska. — Dr. Poznik, Pauser, Vertačič iz Novega mesta. — Čačič iz Tržiča.

Pri **Malici**: Richer, Striker z Dunaja. — Tschopp iz Kočevja.

Pri **avstrijskem cesarji**: Repič iz Cirknice. — Weiss iz Rožnega dvora.

Tržne cene v Ljubljani

dne 24. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 11	Špeh povojen, kgr. . .	66
Rež, „	5 36	Surovo maslo, „ . . .	85
Ječmen, „	4 87	Jajce, jedno	2
Oves, „	3 57	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 71	Goveje meso, kgr. . .	64
Proso, „	5 85	Telečje „ „	56
Koruza, „	5 50	Svinjsko „ „	66
Krompir, „	3 52	Kostrunovo „ „ . . .	38
Leča, „	8 —	Pišanee „ „	30
Grah, „	8 —	Golob „ „	17
Fižol, „	8 50	Seno, 100 kilo	160
Maslo, kgr.	94	Slama, „ „	169
Mast, „	82	Drva trda, 4 metr. .	720
Špeh frišen, „	54	„ mehka, „ „	5 —

Metereološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. junija	7. zjutraj	739.16 mm.	11.0° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	738.98 mm.	16.0° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	738.52 mm.	13.4° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 13.5°, za 5.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. junija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 50	kr.
Srebrna renta	83 „ 10	„
Zlata renta	103 „ 50	„
5% marcna renta	99 „ 15	„
Akcije narodne banke	858 „ —	„
Kreditne akcije	283 „ 25	„
London	124 „ 25	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 85	„
C. kr. cekini	5 „ 87	„
Nemške marke	60 „ 95	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 128 „ —	„
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 167 „ 50	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105 „ 50	„
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 30	„
„ papirna renta 5%	92 „ 90	„
5% štajerske zemljišče odvez oblg	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 116 „ 25	„
Zemlj. obc. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 „ 50	„
Prior. oblg. Elizabetine zapad. železnice	113 „ 75	„
Prior. oblg. Ferdinandove sev. železnice	106 „ —	„
Kreditne srečke	100 gld 175 „ 75	„
Rudolfove srečke	10 „ 17	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98	„
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	201 „ 90	„

Slomšekovih zbranih spisov IV. knjiga:

„RAZLIČNO BLAGO“

ravnokar izdana, dobiva se pri izdajatelji d. g. **Mih. Len-dovšek-u v Makolah** (Maxau bei Pöltschach) po **goldi-narji** s poštnino vred. Tržna cena po knjigarnah jej je: 1 gld. 40 kr. za trdovezan. 1 gld. 30 kr. za broširan izvod. — Obsega tri oddelke: **I. „šola in odgoja“** str. 180; **II. „narodna politika in narodno gospodarstvo“** 183—354; **III. „razna tvarina“** 357—428. (363—2)

Skladbe, zložil F. S. Vilhar.

Ravnokar je izšla druga knjiga teh glasbo-tvorov s **sliko skladateljevo**. Zadržaj knjige je jako obilen in tako različen, da zamore zanimati vsacega, kdor se z glasbo bavi ali tudi samo poje. Cena knjigi je 1 gld. 60 kr., zares **izredno nizka**. (194—22)
Knjiga se dobiva **izključno pri samem skladatelji** in naj se naročnina pošilja pod adreso:
F. S. Vilhar v Sisku.

HOTEL PRI MALIČI

(HOTEL STADT WIEN).

Dovoljujem si visokej gospodi, kakor tudi p. n. občinstvu uljudno naznaniti, da se bo od sedaj naprej točilo

Plznsko pivo

iz meščanske pivovarne v Plznu in **Reininghauser-jevo pivo**, katero dobivam neposredno.

Nadalje priporočam moja priznana jedila, kakor tudi **pristna prirodna vina** v bogatej izbiri.

Za blagovoljni obisk prosim

z velespoštovanjem

JOS. TRINKER,
restavrant.

(374—1)

Dr. Spranger-jevo

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodci, omedlevici, glavobolju, trebušobolju, zastizenju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zapretju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Presirnovem trgu.** (716—49)

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Ozdravlja kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval bolezni v želodcu in trebuhu, bodenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc. Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348—6)

Cena steklenici 10 novc.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.